

Rozkład materiału
do podręcznika „Jezus działa i zbawia” dla klasy 2 gimnazjum
zgodnego z Programem nauczania religii nr AZ-3-01/10

Grupa tematyczna	Tytuł jednostki	Treści	Wymagania – uczeń potrafi	Nabywane postawy	Uwagi
Grupa I. Człowiek w drodze do Boga	1. Człowiek pragnie szczęścia	Mt 5, 1-16.	Uzasadnić: że Pan Bóg pragnie szczęścia człowieka; ewangeliczne błogosławieństwa wymagają wiary w Jezusa zmartwychwstałego; sens noszenia znaków religijnych; Wyjaśnić: na czym polega specyfika ukazanego przez Jezusa szczęścia; odmienność potocznego i religijnego rozumienia szczęścia; Zinterpretować: w kontekście błogosławieństw: wydarzenia starotestamentalne oraz biblijne opowiadania o męce i śmierci Jezusa; błogosławieństwa w kontekście współczesnych problemów gimnazjalisty; Wymienić: biblijne synonimy szczęścia; starotestamentalne wydarzenia, które świadczą o tym, że Pan Bóg pragnie szczęścia człowieka.	Odpowiedzialność za Kościół; lojalność i miłość do Kościoła; wiara, zaufanie i posłuszeństwo Panu Bogu; poznawanie Pana Boga; świadome posługiwanie się znakami religijnymi.	
	2. Człowiek szuka szczęścia	Chrzest początkiem wkroczenia na drogę do Emaus; w chrzcie zostaje wypełniony pierwotny zamysł Boga wobec człowieka; Kościół środowiskiem relacji Bóg – człowiek, miejscem wypełniania się Bożego zamysłu; wiara wyrazem decyzji człowieka opowiedzenia się za Bogiem.			
	3. Bóg stworzył człowieka do szczęścia				
	4. Bóg przez Jezusa obdarowuje szczęściem				
	4A. Człowiek w drodze do Boga				
	5. Bóg dzieli się z człowiekiem swoim szczęściem	Łk 24,13-35.	Uzasadnić: że Bóg przychodzi człowiekowi z pomocą w osiągnięciu szczęścia; potrzebę udzielania chrztu na początku życia człowieka; potrzebę przyjęcia przez ochrzczonego sakramentu bierzmowania; konieczność uczestniczenia w Eucharystii; Wymienić: sposoby obecności Jezusa zmartwychwstałego w świecie; symbole i znaki towarzyszące obrzędowi udzielania chrztu świętego; dary otrzymywane w sakramencie chrztu; skutki sakramentu bierzmowania; warunki przystępowania do Komunii	Wiara w intencję Boga, by człowieka uczynić szczęśliwym; wiara w działanie Boga w sakramentach inicjacji; odpowiedzialności za dary otrzymane w sakramentach	
	6. Bóg wprowadza człowieka na drogę szczęścia wiecznego	Paschalne wydarzenie Jezusa obecne w sakramentach i liturgii Kościoła; Bóg dzieli się z człowiekiem swoim szczęściem – sakramenty; teologia chrztu, bierzmowania i Eucharystii; symbolika związana z sakramentami inicjacji.			
	7. Bóg pozwala rozpoznawać szczęście wieczne				
	8. Bóg spełnia obietnicę				

Grupa II. Jezus prowadzi do „Emaus”	szczęśliwego życia. Uroczystość Wszystkich Świętych		Świętej;	inicjacji chrześcijańskiej; odwaga życia Ewangelia; religijne świętowanie Bożego Narodzenia.	
	9. Bóg umacnia decyzję człowieka		Zinterpretować: biblijną perykopę o uczniach idących do Emaus (Łk 24, 13-35) i występujące w niej symbole; religijne znaczenie symboli i znaków występujących w sakramentach inicjacji i w roku liturgicznym;		
	10. Bóg uczy człowieka odpowiedzialności		Wyjaśnić: znaczenie sakramentów inicjacji chrześcijańskiej; dlaczego Kościół obchodzi Uroczystość Wszystkich Świętych; znaczenie dialogów prowadzonych w liturgii słowa.		
	11. Bóg uobecnia tajemnicę szczęścia				
	12. Bóg objawia człowiekowi swoje zamiary				
	13. Bóg karmi człowieka				
	14. Człowiek oczekuje spełnienia obietnic Boga				
	15. Człowiek świętuje przyjście Boga w Jezusie Chrystusie				
	15A. Jezus prowadzi do „Emaus”				
	16. Jezus Chrystus ratuje człowieka	Łk 5, 17-26.	Uzasadnić: że Jezus kontynuuje swoje uzdrawiające działanie; potrzebę działań ekumenicznych;	Wiary w moc Jezusa działającego w sakramentach uzdrowienia; odpowiedzialność za jedność we własnym środowisku; czynienie pokuty.	
	17. Grzech niszczy jedność	Bóg jedynym wyzwolicielem człowieka z grzechu; sakramenty uzdrowienia znakiem	Wyjaśnić: na czym polega przyniesiona przez Jezusa nowość w rozumieniu tajemnicy odpuszczania grzechów; że przyczyną rozbicia jedności Kościoła jest grzech; dlaczego sakramenty pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych nazywane są sakramentami uzdrowienia; istotę poszczególnych części sakramentu pokuty i pojednania; znaczenie sakramentu namaszczenia chorych; znaczenie okresu Wielkiego Postu; związek Wielkiego Postu z sakramentem chrztu;		
	18. Bóg uzdrawia człowieka	przebaczenia i miłosierdzia; zagrożenia postawy pokuty: grzech przeciwko Duchowi Świętemu, rytualizm; teologia i symbolika sakramentów			
	19. Jezus Chrystus odpuszcza grzechy	uzdrowienia; zagrożenia postawy pokuty: grzech przeciwko			
	20. Jezus daruje kary za grzech				

Grupa III. Jezus Chrystus uzdrawia	21. Jezus wspomaga w cierpieniu	Duchowi Świętemu, rytualizm; odpusty.	Zinterpretować: perykopę biblijną o uzdrowieniu paralityka (Łk 5, 17-26); wydarzenia zbawcze aktualizowane w liturgii Triduum Paschalnego; Wymienić: największe rozłamy w Kościele i ich skutki; części sakramentu pokuty i pojednania; praktyki wielkopostne; warunki uzyskania odpustu; przykazania kościelne; grzechy przeciw Duchowi Świętemu; Zdefiniować: pojęcie „odpust”.		
	22. Kościół uczy rozwijać Boże życie				
	23. Kościół uczy zaufania Panu Bogu				
	24. Kościół świętuje tajemnice zbawienia				
	24A. Jezus Chrystus uzdrawia				
Grupa IV. Jezus Chrystus umacnia	25. Jezus uczy służby	J 13, 1-20.	Uzasadnić: że służba należy do istoty chrześcijaństwa; że sakramenty małżeństwa i święceń są jest sakramentami w służbie wspólnoty i służą osiągnięciu świętości; Wyjaśnić: na czym polega Jezusowe rozumienie służby; Zinterpretować: perykopę o umyciu nóg (J 13, 1-20); o dobrym pasterzu (J 10, 7-16); symbole i znaki towarzyszące obrzędowi udzielania sakramentów małżeństwa i święceń; Wymienić: cechy małżeństwa katolickiego; zadania wynikające z sakramentu święceń.	Gotowość służenia w duchu Ewangelii; odpowiedzialność za wspólnotę rodzinną, dzielenie się Ewangelią z innymi; wiara w Boże działanie w sakramentach w służbie wspólnoty.	
	26. Jezus umacnia życie małżeńskie i rodzinne	Teologia i symbolika sakramentów w służbie wspólnoty; stopnie sakramentu święceń.			
	27. Jezus ubogaca ludzką miłość				
	28. Jezus uzdalnia do działania w Jego imieniu				
	29. Jezus okazuje troskę o zbawienie wszystkich ludzi				
	29A. Jezus Chrystus umacnia				
	30. Bóg objawia prawo życia	Wj 20, 1-17.	Uzasadnić: nadrzędność Dekalogu wobec innych praw; niezmiennosc prawa naturalnego; że w osobie Jezusa Chrystusa Pan Bóg najpełniej objawił ludziom swoje prawo; Przyporządkować: przykazania Dekalogu do przedmiotu ich odniesienia; Wyjaśnić: rolę sumienia w kształtowaniu moralności człowieka; różnice pomiędzy prawem naturalnym i prawem objawionym;	Wdzięczność Panu Bogu za Dekalog; gotowość respektowania prawa naturalnego i objawionego; zaufanie Bożemu objawieniu.	
	31. Bóg wyposaża człowieka w zasady życia	Bóg dawcą prawa moralnego; autorytet Boga a normy moralne; przykazania dekalogu wyrazem miłości Boga do ludzi; treść przykazań I-III w kategoriach szczęścia człowieka; Bóg zaspokaja ludzką potrzebę			
	32. Bóg ustala zasady życia człowieka				
	33. Bóg domaga się należytej czci				

Grupa V. Człowiek w relacji z Bogiem		transcendencji w sakramentach Kościoła; „rozumność wiary”.	dlaczego katolicy czczą Maryję. Zinterpretować: ideę Dekalogu w kontekście historii zbawienia; Zdefiniować pojęcia: prawo naturalne, objawione; moralność, sumienie; Wymienić: obowiązki i grzechy wynikające z przykazań I-III.		
	34. Bóg wzywa do poszanowania Jego imienia				
	35. Człowiek czci Boga				
	36. Katolik czci Boga z Maryją				
	36A. Człowiek w relacji z Bogiem				
Grupa VI. Człowiek w relacji z innymi	37. Bóg troszczy się o harmonię życia	Mt 25, 31-46. Treść przykazań IV-X w kategoriach szczęścia człowieka.	Wyjaśnić: zakres i znaczenie przykazań Dekalogu (IV-X); rolę Ducha Świętego i sakramentu bierzmowania w przyjmowaniu Dekalogu; Przyporządkować: wymagania poszczególnych przykazań Dekalogu do przekazanych przez Jezusa kryteriów sądu Bożego; Zinterpretować: biblijną perykopę o sądzie ostatecznym (Mt 25, 31-46); Uzasadnić: społeczny i religijny wymiar przykazań Bożych IV-X; Wymienić: zadania i grzechy związane z przykazaniami IV-X; Zdefiniować pojęcia: chciwość, zazdrość, cnota.	Wiara, że działania na rzecz człowieka odnoszą się również do Boga; szacunek wobec innych ludzi; respektowanie praw i godności człowieka; wiara w to, że Pan Bóg uzdala człowieka do życia zgodnego z Dekalogiem.	
	38. Bóg umacnia więzi rodzinne				
	39. Bóg broni życia				
	40. Bóg broni cnoty człowieka				
	41. Bóg broni własności człowieka				
	42. Bóg broni dobrego imienia człowieka				
	43. Bóg broni czystości ludzkiego serca				
	44. Bóg porządkuje świat				

	ludzkich potrzeb				
	45. Wierzący przyjmuje Bożą pomoc				
	45A. Człowiek w relacji z innymi				
Grupa VII. Jezus odsłania tajemnicę szczęścia	46. Jezus wyjaśnia istotę Dekalogu	Łk 10, 25-37. Przykazanie miłości Boga i bliźniego warunkiem osiągnięcia szczęścia wskazanego przez Boga.	Uzasadnić: że przykazanie miłości Boga i bliźniego jest dla chrześcijanina podstawową zasadą działania; że Kościół żyje przykazaniem miłości; Wyjaśnić: dlaczego chrześcijanin nie może ograniczać się wyłącznie do zewnętrznego wypełniania nakazów i zakazów Dekalogu; znaczenie obchodów uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa; Zinterpretować: przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (Łk 10, 25-37); służbę Ojczyźnie oraz wymowę uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w kontekście przykazania miłości; Zdefiniować: pojęcie służby i wolności w kontekście przykazania miłości Boga i bliźniego oraz Nowego Przykazania.	Przekonanie, że przykazanie miłości jest podstawową zasadą życia chrześcijańskiego; odpowiedzialność za ocenę sytuacji w świetle Bożych przykazań; odwaga do bycia wiernym Ewangelii i własnemu sumieniu; wiara w nieustającą miłość Boga do człowieka.	
	47. Kościół odkrywa znaczenie przykazania miłości				
	48. Kościół żyje przykazaniem miłości				
	49. Kościół świętuje miłość Boga do ludzi				
	49A. Jezus odsłania tajemnicę szczęścia				